

божић...“, објављује апсурдно: „слави се божић“ као „државни празник“ СВЕТОВНЕ ДРЖАВЕ, која Нема СУВЕРЕНИТЕТ и ДРЖАВНОСТ !?!?!!!!!!!

Дошли смо до тачке „пуцања разума“: „важнија“ је „богохристовска“ будалаштина од суштине државе – суверенитета!? „Држава“ привидно, „постоји“ и „функционише“ БЕЗ СУВЕРЕНИТЕТА И ДРЖАВНОСТИ, па то „покривамо“ „богохристовским“ ЛАЖИМА! Да ли ћемо и када да ПРОСЛАВИМО СУВЕРЕНИТЕТ и ДРЖАВНОСТ, које СВЕТОВ-

НА Република Србија Нема???

СУВЕРЕНИТЕТ:

ВРХОВНА НЕОГРАНИЧЕНА ВЛАСТ, НЕЗАВИСНОСТ (НЕПРИКОСНОВЕНОСТ) ДРЖАВЕ у УНУТРАШЊИМ И СПОЉНИМ ПОСЛОВИМА. СЛОБОДА И НЕЗАВИСНОСТ ОД БИЛО КАКВИХ СПОЉНИХ ИЛИ УНУТРАШЊИХ УТИЦАЈА НА ДРЖАВНУ ВРХОВНУ ВЛАСТ. ИЗРАЖАВА ОПШТУ САМОСТАЛНУ ИМОВИНУ и САМОСТАЛНУ ВОЉУ ДРЖАВЕ. ТЕМЕЉ ДРЖАВНОСТИ (ДЕФИНИШЕ ЛЕГИТИМИТЕТ ДРЖАВЕ и СВЕ ЛЕГИТИМИТЕТЕ/КРЕДИБИЛИТЕТЕ/ У ДРЖАВИ) !!!!!!!!!!!!!!! РЕПУБЛИКА СРБИЈА НЕМА УСТАВОМ РЕГУЛИСАНЕ СУВЕРЕНИТЕТ и ДРЖАВНОСТ!!!

1/ У целој књизи,и у свим лажним „светим књигама“, пише,„земља“ почетним малим словом „з“,што правописно значи: амбијент,ужи простор боравка и деловања, а небеско тело се пише великим почетним словом: „Земља“, што значи да се текст у књизи не односи на Њу!!!

2/ „У почетку...(1.1.)...бјеше тама над безданом; и дух Божји дизаше се над ВОДОМ“(1.2.)

То јесте највећа лаж у Свету,основ и полазиште свих лажи у лажним„светим књигама“и „проповедима“!

Јасно пише: „бјеше тама“!!!

У „тада“ „вечној тами“није постојала топлота и њени извори!!!

Непостојањем топлоте и њених извора, није могла да „постоји“ „вода“ у течном агрегатном стању!!!

„Могао“ је „да постоји“ само „лед“!!!

„Бездан“ „означава“ „бесконачност“!!!

„Бесконачност“је „испуњена“ „вечитим ледом“!!!

У књизи се не спомиње топлота!!!

„Лед“ је „остао“ неотопљен!!!

„Дух Божји“ није „могао“ „дизаше се над водом“, што

имплиците и експлиците, „значи“ „да се дизаше над ледом“, али, „вечит лед“ је, „испуњавао“ цео, „бездан“ - бесконачност, па закључујемо да није, „могао“ да, „дизаше се“ над бесконачношћу, што, даље, „значи“: „ДУХ Божји“ „је био у бесконачности - у леду“!!!

Суштински:

Не постоји нешто или неко с „функционисањем“ у „таквом леду“ који вечно није, „осетио топлоту“!!!

Закључак:

НИЈЕ ПОСТОЈАЛО, „стварање“ од стране, „духа“ у вечитом леду и вечитој тами!!!

Лаж се користе да би се на основу привидног „смисла“ постигао некакав „циљ“!!!

У даљем, не постоји ни привидан „смисао“, јер су лажи толико очигвидне да не постоји ни лажан „аргумент“ за ЊИХОВУ „истинитост“!!!

3/ „И створи Бог човјека по обличју својему, по обличју Божијему створи га; мушко и женско створи их“ (1.27; 5.1; 5.2; 9.6.)

Не постоји, „могућност“ да се, „види“ „ДУХ божији“, нити да се, „створи“, „човјек“ по невидљивом и не-постојећем безобличју, јер:

„Бога нико није видио никад“ („Св.јев. од Јована“, 1.18.)

„Бога нико никад није видио“ („Прва саб. посл. св. ап. Јов.

богослова“, 4.12.)

Закључујемо: „створио их је као духове, по обличју ду-
ха свога“ (дух **нема облик - безобличје**) - **лаж!!!**

„...рече им Бог: рађајте се и множите се, и напуните зе-
мљу, и владајте њом...“ (1.28;) – „као духови(?)“!!!

„...дао сам вам све биље...то ће вам бити за храну“ (1.29.)

- „духови једу“ (?) - **лаж** да „дух“ „говори“!!!

„Благословио“ „их“ „је“ **Три пута** као „духове“
(1.28; 2.3; 5.2.) – **лажни** „благослови“!!!

„И благослови Бог **седми** дан, и посвети га,
јер у тај дан почину од свијех дјела својих,
која учини“ (2.3.) („тумачимо“ = „**АМИН!**“)

4/ „А створи Господ Бог човјека од праха земаљскога,
...“ (2.7.)

„ И Господ Бог створи жену од ребра...“ (2.22.)

„Аутори“ књиге су „Бога“, „одредили“ као лудака:
идиота, који **је**, кад се, „пробудио“ „**заборави-**
о“ „шта је урадио претходних шест дана, и
да је благословио (**АМИН-овао**) **седми** дан,
после свијех дјела својих, која учини: ство-
рио је човјека, мушко и женско, по обличју
својему, као духове“, а, затим, „**бунован**“,

„**ОПЕТ**“, „**СТВОРИ**“ „човјека од праха земаљскога“ и „жену од ребра“, али, **НЕ**, „ПО ОБЛИЧЈУ СВОЈЕМУ“, „које“ **НИЈЕ**, „БЛАГОСЛОВИО“, **НИЈЕ**, „ИМ“, „**РЕКАО**“ да се „РАЂАЈУ, МНОЖЕ и НАПУНЕ ЗЕМЉУ...“, и **НИЈЕ** „ИМ“ „ДАО ХРАНУ да ЈЕДУ“, па, „**ТАКО**“: **БЕЗ** ДАЉЕГ, „РАЂАЊА, МНОЖЕЊА и ПУЊЕЊА ЗЕМЉЕ“, **БЕЗ** „БЛАГОСЛОВА“, **БЕЗ** „ХРАНЕ“, **БЕЗ** ОБЛИЧЈА БОЖИЈЕГА“ – **НИСУ** „МОГЛИ да ОПСТАНУ“, па је **ТАЈ** ИДИОТСКИ „БОЖИЈИ ТРУД“ „**ПРОПАО**“, и „**ОСТАДОШЕ**“, „ТРОСТРУКО БЛАГОСЛОВЕНИ ДУХОВИ“, „КОЈИМА је РЕКАО да се РАЂАЈУ, МНОЖЕ... и ДАО им је ХРАНУ да ЈЕДУ“?!?!?

Дакле: „ДАНАС СМО ТРОСТРУКО БЛАГОСЛОВЕНИ ДУХОВИ“, **ЈЕР**, „...што је РОЂЕНО од ДУХА, ДУХ је“ („ЈОВАН“, 3.6.)

5/ „И Господ Бог ИЗАГНА **ГА** из врта Едемскога...“ („ПОСТ.“ 3.23.) „ИЗАГНАО је **САМО** АДАМА“: „ЈЕВУ“ **НИЈЕ**, „ИЗАГНАО“!!!

НИЈЕ ПОСТОЈАЛА, „МОГУЋНОСТ“ ПОНОВНОГ, „СУСРЕТА“, јер је „ПОСТАВИО ХЕРУВИМА“ (3.24.)

6/ „ЈЕВА“ **НИЈЕ**, „МОГЛА“, „да роди Каина и Авеља“!

7/ **КЉУЧНО**:

„Јева“ „је“ у књизи, родила Каина и Авеља“, а затим „јој“ се губи, „сваки траг“: не спомиње се даље, „њено постојање“ и „рађање“!!!

С обзиром, „да једино њу - Јеву створи Бог“, није, „постојала“ ниједна „жена“ „сем ње“, јер „је“ није, родила Јева“, нити је „створио Бог“: „после убиства Авеља, постојали су само Адам, Јева и Каин“ па јесу јасне и очи-видне лажи:

„И отиде Каин...и наслови се у земљи Наидској...“ (4.16.)

„Откуд“ „земља Наидска“ „када постојаше само њих троје“, неписмени и изгубљени у непознатом простору???

„И позна Каин жену своју, а она затрудње и роди Еноха...“ (4.17.)

„Откуд“ „жена“ „када Бог створи само Јеву од ребра, а она није родила жену“???
Затим даља лажна „рађања“, где је суштинска истина о лажи, у којој, непостојањем жене:

„И поживје Адам сто и тридесет година, и роди

сина... и надједо му име Сит“(5.3.), и све,„то“
намеће ЗАКЉУЧАК:

С обзиром „да је **Јева** родила само Каина и Авеља“, да **не постоји** даље у књизи:**није** постојала жена **сем „ње“** која је „**родила**“, уз **апсолутну немогућност** да „мушкарац роди“ – **није** „постојала“ „**Марија**“: **није** „постојао“ „Исус звани Христос“ **!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!**

Б/ „СВЕТО ПИСМО НОВИ ЗАВЈЕТ“(„Свето писмо“), 2002.

Не желим да се дуже задржим на „њему“, јер сам прецизно и потпуно обрадио у наведеним текстовима, али желим да усмерим пажњу на неке „детале“:

- 1) Почетак „Светог писма“- „Свето јеванђеље од Матеја“(„**Матеј**“), „саопштава“ нам уводни **идиотизам** „1 **Родослов** Исуса Христа и његово **рођење**“, у којем је **јасно уочљиво** да „то“ „**писмо**“ почиње тешким **лагањем**, јер „**син Божији**“ **нема** „људски родослов“, „зато“ „што је **директно од Бога**“!!!

Иначе, „**родослов**“ **почиње** и **завршава**, „**рађањем**“ „**мушкараца**“ од „**мушкараца**“, чиме је **доказано непостојање жене да рађа**, од „времена“ **нестанка** „**Јеве**“ из „**Постања**“, и

завршава: „А Јаков роди Јосифа, мужа Марије, од које се роди Исус звани Христос“ (1. 16.), где је „Јосиф“ **последњи** у „**родослову**“, и **доказује** да „Исус“ **није** у „**њему**“ - „**родослов јесте Јосифов**“, јер **није** „**отац Христов**“!!!

Дакле, непостојањем жене после „Јеве“, јер је „**она**“ **није** родила, **нити**, је **створио Бог**“, **јасно** је да **није** постојао **ни** „Јосиф“, **јер** „**га**“ **није** „**родио**“, „**мушкарац**“ - „**Јаков**“!!!

2) **Актуелно данас** - „**сатанизам**“

Ко га је „**одредио**“ - „**створио**“???

1. „**СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ОД МАТЕЈА**“ („**Матеј**“)

„А **ОН** окренувши се **рече** Петру:

Иди од мене, **сатано!** **Саблазан** си ми, јер

не мислиш што је Божије **него** што је **ЉУД-**

СКО“ (16.23.)

„А који **саблазни** једнога од ових малих који вјерују у мене, боље би му било да се **објеси** камен воденички о врат његов, и да **потоне** у дубину морску“ (18.6.)

„**Тешко свијету од саблазни**...“ (18.7.)

„Ако ли те рука твоја или нога твоја саблажњава, одсијеци је и баци од себе...“ (18.8.)

„И ако те око твоје саблажњава, извади га и баци од себе...“ (18.9.)

2. „СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ОД МАРКА“ („Марко“)

„А он, окренувши се и погледавши на ученике своје, запријети Петру говорећи:

Иди од мене, сатано; јер ти не мислиш оно што је Божије него што је људско“ (8.33.)

„9 ... о саблазни“

„А који саблазни једнога од ових малих који вјерују у мене, боље би му било да му се објеси камен воденични о врат и да се баци у море“ (9.42.)

„И ако те рука твоја саблажњава, одсијеци је...“ (9.43.)

„И ако те нога твоја саблажњава, одсијеци је...“ (9.45.)

„И ако те око твоје саблажњава, ископај га...“ (9.47.)

3. „СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ОД ЛУКЕ“ („Лука“)

ћани“ („Петар је био највећи хришћанин“), „јесу“ „сатане“ = „саблазни“!!!

Дакле,

„Све што је људско“ („саблазан“ = „сатана“): „одсјеци“, „извади“, „објеси“, „ископај“, „бацци“ „да потоне у дубину морску“!

4. „ОТКРИВЕЊЕ СВЕТОГА ЈОВАНА БОГОСЛОВА“
„Откривење Исуса Христа, које њему даде Бог, да покаже слугама својим шта се има збити ускоро...“ (1.1.)

(1)

„Овдје је мудрост. Ко има ум нека израчуна број звјери; јер је број човјеков, и број њезин је шест стотина шездесет и шест“ (13.18.)

„Христ“ „је“ „децидирано одредио“ „једино место у Светом писму где јесте мудрост“: „Овдје је мудрост“, и „заповједио“ - „Ко има ум нека

израчуна број звјери; јер је
број човјеков“!!!

Сваки „ко има ум“ „мора да
прихвати једину мудрост“

у „Светом писму“:

„Човјек“ „јесте“ „звијер“!!

ДАКЛЕ,

„Човјек“ „јесте“ „сатана“

= „саблазан“ и „звијер“:

„заповједио“ „је“ „Христ“!!!

„Христ“ (импровизиовано):

„Сви људи јесу сатане

= саблазни и звијери

с бројем 666“!!!

Дакле, и СВИ „хришћани“!!!

(2)

„...по мјери човјечијој, која је
и анђелова“ (21.17.)

Дакле:

а/ „сатана“ = „ЉУДСКО“

б/ „саблазан“ = „ЉУДСКО“

в/ „човјек“ = „сатана“

г/ „човјек“ = „саблазан“

д/ „човјек“ = „звијер с бројем 666“

ђ/ „мјера човјечија“ = „мјера ан-
ђелова“

е/ „човјечије“ = „анђелово“

ж/ „анђео“ = „сатана“ = „саблазан“

и звијер с бројем 666“!!!

(3)

КРУНА: „СИМБОЛ“ „АЖДАЈЕ И ЗВИЈЕРИ“

„...велика црвена аждаја која имаше седам глава и десет рогова; и на главама њезиним седам круна“ (12.3.)

„...видјех звијер гдје излази из мора, која

имаше десет рогова и седам глава,и на ро-
говима њезиним десет круна...“(13.1.)

У „Светом писму“ „Исус“ „јесте“ 64 пута
„син човјечији“, 13 пута „син Давидов“
и једном „Авраамов син“, чиме је „све-
тописмено“ „одређен“ и „као“ „син људ-
ски“, што доказује да је и „он“
„сатана“=„саблазан“ и „звијер с
бројем 666“!!!

Уједно: „Светим писмом“ се негира „пос-
тојање“ „Бога оца“, јер:

„Све је мени предао Отац мој...“ („Матеј“,
11.27; „Лука“, 10.22.)

„И приступивши Исус рече им говорећи:
Даде ми се свака власт на небу и на земљи“
(„Матеј“, 28.18.)

„...имам кључеве од смрти и од
п а к л а“ („Откривење“, 1.18.)

„Ко“ „има“ „кључеве од смрти и од
п а к л а“(?):

„сатана“ - „луцифер“!!!

„То“ је „АМЕН“-овао и папа (2014.):

https://www.youtube.com/watch?v=WXZ-HyE_M1w

„...О Luciferu, koji si rodio i stvorio
Krista, tvog sina, koji je dosao iz
Pakla...“,

на препуном тргу и цркви сатане Петра,
у Риму, и 54 делегације из целог Света!!!

з) Додатно негирање „Бога оца“:

а) „8...Нови Завјет укида Стари“

(„ПОСЛАНИЦА СВЕТОГ АПОСТОЛА ПАВЛА ЈЕВРЕЈИМА“)

„А кад вели Завјет нови, први је
учинио застарјелим...“ (исто, 8.13.)

Дакле:

„Укидањем“ „Старог завјета“ = „укида“
се „постојање“ „Бога“ и „његово ствара-
ње“!!!

б) „Свети крст“: „Христов“ „симбол“ смрти
(„крштење“ само „у име Христа“, и
„његову“ „смрт“, не у „Бога оца“)

а/ „Христ“ „је на крсту разапет, убијен, а затим прободен копљем, кад је већ био мртав“;

б/ „А Петар им рече: ...да се крсти сваки од вас у име Исуса Христа...“ („ДЈЕЛА СВЕТИХ АПОСТОЛА...“, 2.38.)

в/ „...Петар(исто, 10.46.)... И заповједи им да се крсте у име Исуса Христа...“ (исто, 10.48.)

г/ „Или зар не знате да сви који се крсти-
мо у Христа Исуса, у смрт његову се крсти-
мо?“ („ПОСЛАН. СВЕТ. АПОСТ. ПАВЛА РИМЉАН.“, 6.3.)

д/ „Тако се с њим погребосмо кроз крш-
тење у смрт...“ (исто, 6.4.)

ђ/ „Јер ако постадосмо сједињени са обли-
ком смрти његове...“ (исто, 6.5.)

е/ „Свако носи свој крст“

Флоскула постала од „тврдње“ да је „Исус носио крст до Голготе“, а пише:

(1) „И излазећи нађоше човјека из Кири-
не по имену Симона и натјераше га
да му понесе крст“ („Матеј“, 27.32.)

(2) „И натјераше једнога пролазника, Си-
мона из Кирине, оца Александрова и

Руфова, који иђаше из поља, да понесе крст његов“ („Марко“, 15.21.)

(3) „И када га поведоше, задржаше некога Симона Киринејца, који се враћаше из поља, и ставише на њега крст да носи за Исусом“ („Лука“, 23.26.)

..., ...,

ДОДАТНО:

„Тако, дакле, сваки од вас који се НЕ одрече свега што има, не може бити мој ученик“ („Лука“, 14.33.)

„Ако неко дође мени и не мрзи оца својега, и матер, и жену, и дјецу, и браћу, и сестре, па и живот свој, НЕ може бити мој ученик“ (исто, 14.26.)

„Пазите, дакле, како слушате; јер ко има даће му се, а ко нема, узеће се од њега и оно што МИСЛИ да има“ (ис.8.18)

„И сваки који је оставио кућу,
или браћу, или сестре, или оца,
или матер, или жену, или дјецу,
или ЗЕМЉУ, имена мога ради, примиће
сто пута онолико, и наслиједиће живот
вјечни“ („Матеј“, 19.29.)

„А предаће брат брата на смрт и отац
сина; и устаће дјеца на родитеље и по-
биће их“ (исто, 10.21.)

„А ја вам кажем да се Не противите злу...“
(исто, 5.39.)

„А кад вас потјерају у једном граду, бјежи-
те у други...“ (исто, 10.23.)

„Блажени прогнани...“ (исто, 5.10.)

„Блажени сиромашни...“ (исто, 5.3.)

„...ко изгуби живот свој мене ради и јеван-
ђеља онај ће га сачувати“ („Марко“, 8.35.)

„...ко мрзи живот свој на овоме свијету са-
чуваће га за живот вјечни“ („Јован“, 12.25.)

„**Ти** се, дакле, злопати као добар војник Исуса Христа“ („ПРВА ПОСЛАНИЦА СВЕТОГ АПОСТОЛА ПАВЛА ТИМОТЕЈУ“, 2.3.)

„А и **сви који** хоће да живе побожно у Христу Исусу биће гоњени“ (исто, 3.12.)

„...злопати се...“ (исто, 4.5.)

„Ако трпимо, с Њим ћемо и царовати“ (исто, 2.12.)

„Заиста, заиста вам кажем: Ко не улази у тор овчији него прелази на другом мјесту, он је лопов и разбојник“ („Јован“, 10.1.)

„Ето, ја вас шаљем као овце међу вукове...“ („Матеј“, 10.16.)

„Божих“, „васкрс“, и сви „црквени празници“ „изникли“ и „развили“ се из **свега претходног!**

Све „књиге Мојсијеве“, **све** „пратеће свете списе“, и „Свето писмо нови завјет“, написали су људи; пре-ма „Христовом“: написали су их „сатане“ = „саблазни“ и „звијери“, па **су** „сатанске“ = „саблазне“ и „звијерске“, „творевине“

ПРОТИВ ЧОВЕКА, ЊЕГОВЕ СВЕСТИ, ДОСТОЈАНСТ
-ВА, ЖИВОТА, ПОРОДИЦЕ, ДРЖАВЕ, ПАТРИ-
ОТИЗМА... ЗА ИЗДАЈУ И ПРЕДАЈУ...!!!

СВЕ ЈЕСТЕ, „ТВОРЕВИНА“ ПРЕВАРАНАТА И МА-
НИПУЛАТОРА: ЛАЖИ, ПРЕВАРЕ И МАНИПУЛАЦИ
-ЈЕ ЗА „СПРОВОЂЕЊЕ“ „СУВОГ ПИЈАНСТВА“
- МАНИПУЛИСАЊЕ СВЕШЋУ
„ХРИШЋАНА“ („ПРАВОСЛАВЦИ“)!!!

„ХРИШЋАНСТВО“ („ПРАВОСЛАВЉЕ“) ЈЕСТЕ
ТАМА, „БОГОХРИСТОВСКЕ“ ТАМНИЦЕ СВЕСТИ!!!

„ЦРКВЕ“ И „МАНАСТИРИ“ ЈЕСУ, „САТАНСКИ“
САБЛАЗНИ И ЗВЈЕРСКИ“ „ТОРОВИ ОВЧИЈИ“,
И С ЛАЖНИМ „КРСНИМ СЛАВАМА“
ЈЕСУ СВЕДОЧАНСТВО „БОГОХРИСТОВСКОГ“
ЛУДИЛА - СТВОРЕНОГ ЛАЖИМА!!!

ГРБ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ИМА „КРУНУ“
(„СИМБОЛ“ „АЖДАЈЕ И ЗВИЈЕРИ“);

„КРСТ“ („символ“ СМРТИ) и „ДВОГЛАВ
ОРАО“ („символ“ дегенерисаног)!!!

Апсолутно доказано у
наведеним текстовима на сајту, достав-
љеним текстовима Вама, од фебруара 2023.
до фебруара 2025, и књизи ДА СЕ ПАМТИ, ДА
СЕ НЕ ЗАБОРАВИ, *ДОКУМЕНТ*, достављеној Вама
и Уставном суду 07.03.2024; 19.09.2024; 13.02.2025. год.

2.

СМИСАО, СУШТИНА, ИСТИНА

Смисао! Суштина!

Смисао смисла – превазиђимо несмисао, уђимо у суштину!

Неко би рекао – превазиђимо бесмисао, дођимо до суштине!

Да ли смо на улазу могућег? Да ли нам се осмехује смисао, коначно?

Да ли назиремо суштину? Да ли нам је доступна, коначно?

Да ли може да постоји суштина без смисла?

Да ли може да постоји смисао без суштине?

Дођосмо до провалије несмисла/бесмисла/, без суштине. Да ли смо сами нешто поставили испред себе да је не угледамо на време? Да ли је касно? Оптимисти би рекли – и сад није касно. Стали смо, и стојимо на ивици. Неко нам пружа штап, или уже, не знам тачно, да ухватимо, можда, сламку, ако није штап или уже? Да ли је то само привид? Вапимо у немоћи да се ишчупамо из канџи немоћи. Јака је и клизава. Шта да учинимо да правилно чинимо? Шта је правилно и право у свем том неправилном и неправом? Шта је стварно, шта је привид?

Стваран је несмисао, бесмисао, празнина ума и разума. Стварна је заблуда, кћер несмисла, бесмисла, празнине ума и разума. Стојимо, гледамо у њу, и не примећујемо да је ту, да нас опседа, притиска, једе, троши, меље. Радујемо се сопственој лудости, сопственом немару за умно и разумно. Додирујемо је, а не видимо је, не знамо да је ту, а ту је, празна, неразумна, неосећајна, а тако себична, упорна и гладна нас, незасита нашег неумног, неразумног и неразумљивог, заносно опојна без мириса, заносно укусна без укуса, заносно заводљива без лепоте и дражи, очарављујуће неочарављујућа, бездушна и јалова. Ту је, јер желимо да је ту. Нисмо своји без ње. Она нам је и мајка и маћеха. Да ли смо свесни да је отров ума и разума, отров свести и савести? Нис-

мо, јер смо залуђени; неумно, неразумно и неразумљиво пристрасни према њој. Она воли то. Потхрањује нас заводљивошћу празног неумног и неразумног. Где нам је свест? Шта је с њом? Ко нам је одузео њу? Нађимо је. Шта је с умом, разумом и разумним? Где су? Где је смисао? Где је суштина? Зар смисао није суштина разума? Зар суштина није смисао разума? Како можемо без смисла и суштине? Како можемо без умног, разумног и разумљивог? Смисао јесте целовитост разумног, суштина правилног мишљења. Суштина јесте смисао целовитог, истинитог, умног, разумног и разумљивог, стварност која је ту, само је треба осетити, видети, додирнути. Није задовољна и трпи што је запостављена, омаловажена, потиснута и скрајнута с нападајућег здравог поља ума и разума. Тражи разумевање и помоћ. Усамљена је. Трпи. Смисао је уз њу, али немоћан, јер је гледа немоћну и изгубљену, притиснуту неумном, неразумном и неразумљивом предрасудом, заблудом.

Окренимо се полако од ивице понора, мирно погледајмо ко нам пружа помоћ за избављење из тог обруча лудила и понора безумља. Узмимо, прихватимо, не питајмо зашто и како, ако видимо и осетимо да је то право, што желимо и очекујемо. Пређимо из несмисла/бесмисла у

смисао, из празнине у суштину. То нам је спас. То је истина. Хвала јој!

3.

Природа нам је дала свест (ум, разум, психа), дала нам је највредније што имамо уз живот. Ум, као моћ принципа, темељ свесног и разумног, даје нам моћ мисаоног, моћ разума, моћ правилног мишљења, на смо саздани од мисли, што нам намеће обавезу и дужност да правилно мислимо, јер нам се у томе огледа достојанство. Разумно признање да постоји бескрајно много ствари које превазилазе опсег нашег знања, пружа нам могућност да сазнамо и знамо што нисмо знали, да будемо против сопственог незнања и заблуда, које нам, нуде “при-

видан, смисао“. Наше мисаоно, поље“ јесте простор за мисаоно стварање, за „сејање“ мисаоног, семена“, које је основ за растење мисли, за стварање мисаоне природе ствари, за добијање жељеног мисаоног, плода“, који ће да буде резултат ваљаности мисаоног, семена“. Нека нам је здрава свест!!!

4.

Здраве, правилне мисли јесу снага и моћ разума. Здраве, правилне мисли јесу резултат ваљаних разлога здравог разума.

Ваљане разлоге ствара и намеће здрава свест (ум, разум, психа).

Здрава свест поседује моћ уочавања правих веза и односа.

Праве везе и односи јесу темељ свесног.

Темељ свесног главно је полазиште правилног.

Правилно јесте показатељ нормалног.

Нормално јесте прави ниво схватања правилног.

Све се своди на свесно, нормално и правилно.

Зато постоје прави, здрави разлози.

Прави, здрави разлози стварају и граде правилна питања.

Правилна питања траже праве и правилне одговоре.

Прави и правилни одговори дају сазнање и граде знање.

Правилно сазнање јесте полазиште за грађење знања.

Право знање јесте моћ свесног.

Моћ јесте у здравој свести која прихвата право знање.

Све јесте у здравој свести, темељу нормалног и здравог.

Здрава свест тражи и воли истину.
Истина јесте суштина здраве свести.
Истина јесте апсолутна вредност човековог бивства.
Истина јесте једино мерило правих вредности.
Праве вредности јесу темељ постојања.
Постојање јесте оправдано истином и правим вред-
ностима. Волимо истину и праве вредности!
5.

„КАД БИ
ВО ЗНАО
ДА ЦРТА,
ЊЕГОВ БОГ
БИ ЛИЧИО
НА ЊЕГА“

КСЕНОФОН

ЈЕР БИ „БОГ“ „СТВОРИО“ ВОЛА „ПО
ОБЛИЧЈУ СВОЈЕМУ“,

КАО „ШТО“ „створи Бог човјека
по обличју својему“ („Прва књига
Мојсијева-постање“, 1.27.)!!!

6.

ПОСТОЈЕ ЧЕТИРИ, ТИПА ИНТЕЛЕ-
КТУАЛАЦА:

- КОЈИ ЗНАЈУ КОЛИКО ЗНАЈУ,
- КОЈИ НЕ ЗНАЈУ КОЛИКО ЗНАЈУ,
- КОЈИ ЗНАЈУ КОЛИКО НЕ ЗНАЈУ,
- КОЈИ НЕ ЗНАЈУ КОЛИКО НЕ ЗНАЈУ-
НЕ ЗНАЈУ ДА НЕ ЗНАЈУ!!!

- НАЈОПАСНИЈИ ЗА ОКОЛИНУ ЈЕСУ
ПОСЛЕДЊИ, А НЕМЕРЉИВА СУ ВЕЋИ-
НА!!!

НАЈСТРАШНИЈЕ ЗА ЧОВЕКОВУ
СВЕСТ ЈЕСТЕ ДА ЖИВИ У
ТАМИ НЕЗНАЊА

ДА НЕ ЗНА ИСТИНУ!!!

7.

Посвећеност ИСТИНИ и значењу речи, израза и исказа довела ме је у широку област сазнавања, процењивања и оцењивања садржаја писаних текстова.

Ваљаност садржаја зависи од његовог смисла(суштина), од смисаоних речи, од појмова, који јесу мерило правилног говора, правилно саопштеног, схваћеног и тумаченог смисла(суштина).

Посебна област интересовања јесте разумевање и тумачење библијских садржаја. Правилним, суштинским читањем разумевањем и тумачењем, уз поседовање контемплативне способности проналажења и правилног сагледавања скривених доказа о непостојању не-, „постојећег“ „званичног“ у лажном, „хришћанству“ („православље“), дошао сам у ниво

изнад класичних библициста, јер нисам тумачио те садржаје као њихову афирмацију, већ долажење до суштине скривених доказа о непостојању што пише у њима, уз мноштво коришћених библи-
-зама. Ту јесте ИСТИНА!!!

8.

ИСТИНА И ПОЗИТИВНЕ МИСЛИ
ИСТИНА јесте најважнија апсолут-
на вредност коју стварају природа и чо-
век са здравом свешћу, у условима владавине лажи, које стварају покваре-
не (оштећене) „свести“, без осећаја за ИСТИНУ, морал, природне законитости
и без савести, оптерећене сопственим лудилом „произвођења“ лудила, које
„успева“ да „клија“ и „расте“ заливањем неморалним „живљењем“ и „тровањем“
из сопствених депонија лажи.

Позитивне мисли здраве свести једини
су стваралац и бранилац ИСТИНЕ и до
-стојанства.

ИСТИНА ИМА НАЈВЕЋУ МОЋ!!!

ЈЕДИНО ИСТИНОМ СЕ ГРАДЕ И ЧУВАЈУ
ЧАСТ И ПОШТЕЊЕ!!!

Реализовање моћи ИСТИНЕ подразуме
-ва доношење важних и тешких одлука,
што тражи пуну свесност- здраву свест,
која јесте једини основ и полазиште за
долажење до ИСТИНЕ, за добивање сми
-сла постојања и живљења у постојећем
„богохристовском“ ропству и терору.

Здавосвесно ЈА јесте суштина (смисао)
постојања човека (личност), који једино
може да опстане ИСТИНОМ у немерљи
-вом вртлогу лажи, остане и опстане, „не
-укаљан“ „богохристовским“ лудилом.

То ЈА јесте мерило свих правих људс-

ких вредности човека са здравом свешћу!!!

9.

**„ДА БИ СЕ ПРОНИКЛО
У СКРИВЕНО, У
ЊЕГОВУ СУШТИНУ,
ПОТРЕБАН ЈЕ
ВРЛО НЕОБИЧАН УМ“!**

АЛФРЕД НОРТ ВАЈТХЕД, ФИЛОЗОФ
(1861 – 1947)

10.

КОНТЕМПЛАТИВНО РАЗМИШЉАЊЕ

Јесте дубоко мисаоно посматрање и раз-
мишљање: дубоко понирање мислима
у најскривеније тајне–умовање, дубока
суштинска мисаоност с разлозима, уте-
мељена здравом свешћу (ум, разум, пси-

ха) и максимално развијеном **интелектуалном способношћу** за уочавање, препознавање и анализирање уочених и препознатих проблема, посебно у текстовима, у којима је то привидно „скривено“ постављено и наметнуто као **лажна** „истина“ о **битним, суштинским** питањима значајним за **правилно разумевање** и **тумачење** постављених „ствари“, који, неразумевањем и погрешним тумачењем, доводе до конфузије мисли.

Моћ интелекта здраве свести за уочавање и откривање, **правилно разумевање, правилно тумачење: правилно и потпуно** указивање на **лажи** и **лажно**, **против заблуда** и **лоших предрасуда**, изазваних **илузијама, фикцијама** и разним смишљеним **обманама**, које доводе до настраности у „мишљењу“ и „стварању“ погрешне представе стварности – стварају и доводе до свакаког, неутемељеног, недо

-казаног и недоказивог „размишљања“ о изразитим будалаштинама, које, неуочене и неоткривене, „разарају“ суштину - ИСТИНУ, не дозвољавајући јој постојање!!!

Контемплативним размишљањем, с принципима херменеутике, и, на њиховим основима створеним здравосвесним мислима, долазимо до ИСТИНЕ: СУШТИНЕ СВИХ СТВАРИ- ЗАКОНА ЗДРАВЕ СВЕСТИ!!!

ИСТИНА јесте свемоћна, најјаче, „оружје“, ЈАЧА ОД лажи: ИСТИНА увек постоји, само је треба наћи и показати!!!

У томе нам помаже контемплативно размишљање здравом свешћу, с херменеутичким принципима правилног разумевања и правилног тумачења!!!

Спасава нас од „скривених“ лажи у илузијама, фикцијама и обманама: од ство

-рених тешких заблуда и лоших предрасуда, које оштећују свест!!!

ДОВОДИ НАС ДО СУШТИНЕ (СМИ-САО): ИСТИНЕ!!!

11.

„РЕЛИГИЈА ЈЕ
НАСТАЛА
ОНДА КАД ЈЕ
ПРВИ
ПРЕВАРАНТ
СРЕО
ПРВУ БУДАЛУ!!!
ВОЛТЕР

ПРАВИЛНО ТУМАЧЕЊЕ:

- да први преварант није срео прву

- будаду, **не** би настала „религија“,
- **да** прва будала **није** срела првог преваранта, **не** би настала „религија“,
 - **да** прва будала **није** прихватила превару првог преваранта, **не** би настала „религија“,
 - „религија“ **јесте** заједнички, „прои-звод“ првог преваранта и прве будале,
 - преварант увек ствара преваре,
 - будала увек ствара будалаштине,
 - „религија“ **јесте** превара и будалаштина,
 - „религија“ **јесте** највећа и

**најмасовнија превара и
будалаштина: „развили“ и
„омасовили“ су је „умноже
-ни“ преваранти и будале!!!**

**ПОЗДРАВ ПАМЕТИ, АКО ТЕ ЈОШ НЕГДЕ ИМА(?)!!!
ПОЗДРАВЉА ТЕ ТВОЈ ВЕРАН И СТАЛАН КОРИСНИК!**

СМРТ „БОГОХРИСТОВСКИМ“ ЛАЖИМА, СЛОБОДА ИСТИНИ!

**ПОСЛАТО СВИМА КОЈИ СУ НАВЕДЕНИ У ТЕКСТУ ИСТИНА
ПРОТИВ ЛАЖИ, КЊИЗИ ДА СЕ ПАМТИ, ДА СЕ НЕ ЗА-
БОРАВИ, САЈТ, ТЕКСТ 14. ИСТИНА О ЛАЖИМА, страна
48-52, И ПУТЕМ САЈТА**

**С ПОШТОВАЊЕМ,
БЕОГРАД, 09.01.2024.
27.05.2024; 13.09.2024.
21.10.2024; 13.02.2025.
20.04.2025.**

**РАДИВОЈ Ж. НИНИЋ
УЗОРАН И ЗДРАВ ОСВЕТАН
ГРАЂАНИН, НЕПОМИРЉИВ
НЕ ПРИЈАТЕЉ
ЛАЖИ И ЛАЖОВА**